

негласній роботі правоохоронців, окремі аспекти якої нами висвітлені та можуть бути використані в Україні.

Список бібліографічних присилань

1. Dancing halls, escort services, entertainment by referral services and gambling games or devices; limitation on licensing of houses of prostitution / Nevada Revised Statutes, NRS 244.345. URL: <https://www.leg.state.nv.us/nrs/NRS-244.html#NRS244Sec345> (дата звернення: 17.10.2018)
2. Vekshin Alison. Brothels in Nevada Suffer as Web Disrupts Oldest Trade / Bloomberg. URL: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2013-08-28/brothels-in-nevada-shrivel-as-web-disrupts-oldest-trade> (дата звернення: 17.10.2018).
3. Flowers Ronald Barri. Prostitution in the Digital Age: Selling Sex from the Suite to the Street / ABC-CLIO. 2011. 238 p. ISBN: 9780313384608.
4. Flowers Ronald Barri. The Prostitution of Women and Girls / McFarland. 1998. 253 p. ISBN: 9780786404902.
5. New Law Expands Crackdown on Child Prostitutes // Las Vegas Now. KLAS TV, CBS Channel 8. URL: <http://www.lasvegasnow.com/Global/story.asp?S=10575169> (дата звернення: 17.10.2018).
6. Козленко О. О. Порівняльно-правовий аналіз міжнародного та національного законодавства у сфері боротьби із розповсюдженням дитячої порнографії в мережі Інтернет. *Вісник ХНУВС*. 2014. № 3 (66). С. 59–66.
7. Мосяженко В. Ю. Оперативно-розшукове та криміналістичне забезпечення виявлення та розслідування злочинів у сфері суспільної моралі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Кривий Ріг, 2015. 280 с.
8. Проституція в США // Покорми рыбок : блог им. GrGp. URL: <http://www.pokormiribok.com/blog/2044.html> (дата звернення: 17.10.2018).
9. 12 малоизвестных фактов о проституции в США // Новости в фотографиях. URL: <https://bigpicture.ru/?p=783629> (дата звернення: 17.10.2018).
10. Population: defined // Nevada Revised Statutes, NRS 0.050. URL: <https://www.leg.state.nv.us/nrs/NRS-000.html#NRS000Sec050> (дата звернення: 17.10.2018).

Одержано 01.11.2018

УДК 343.71

Руслан Махіровіч ІБРАГІМОВ,

*ад'юнкт кафедри оперативно-розшукової діяльності
Національної академії внутрішніх справ*

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ ЕТНІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Упродовж останніх років неухильно простежується тенденція до появи нових способів взаємодії та інтеграції організованих злочинних груп в кримінальні співтовариства, формування й консолідації великих злочинних формувань, що підсилюють свій потенціал і вплив у суспільстві. Злочинні організації утворюють з метою вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів, впливу на політичні та економічні процеси в державі [1].

Нині особливо гостро постало питання протидії злочинам, що вчиняються представниками окремих національностей чи народностей. Аналіз інформації із засобів масової інформації та аналіз наукової літератури свідчить про те, що рівень учинення злочинів представниками етнічних меншин у нашій державі залишається стабільно високим. Такі етнічні групи формуються на основі національної та кланової спорідненості, прийнятих традицій і звичаїв, їм притаманна спеціалізація за окремими видами злочинів. Частково це зумовлено зв'язками з кримінальними елементами на батьківщині чи наявністю традиційних видів злочинної діяльності стосовно конкретного етносу: корисливі злочини, вимагання, шахрайство, торгівля зброєю, наркоторгівля, нелегальна міграція й торгівля людьми тощо.

Протидія злочинам організованої категорії залишається одним із найважливіших завдань оперативних підрозділів Національної поліції України та Служби безпеки України. Водночас діяльність оперативних і слідчих підрозділів щодо виявлення, розкриття та розслідування таких злочинних угруповань донині означена низкою проблем правового й організаційного характеру та потребує вдосконалення. Відповідно, необхідно активізувати

зусилля щодо узгодження та зближення національних законодавств. Адже різні правові системи кримінального законодавства ґрунтуються на різних принципах, унаслідок чого неоднаково оцінюють одні й ті самі злочинні діяння в цій сфері. Такі відмінності в кримінальних законодавствах не сприяють розвитку співпраці між державами для подолання вказаного явища. У зв'язку з цим для ефективної протидії злочинам, що вчиняються організованими групами та злочинними організаціями, сформованими на етнічній основі, а також збору й аналізу даних про діяльність таких груп як в Україні, так і в інших державах доцільно створити спільний банк даних (автоматизовану інформаційну систему «Етнічна злочинність»), що дасть змогу акумулювати й аналізувати відповідну інформацію (про обставини злочинів, осіб, які їх учиняють, їх кількість, етнічну належність, характеристики злочинних угруповань, особливо про їх лідерів, осіб, які перебувають у розшуку, заарештовані та відбувають покарання за злочини, учинені на території відповідних держав) [2].

Список бібліографічних посилань

1. Бобрик К. Ю. Сучасний стан правового та організаційного забезпечення протидії організований злочинності. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 310–313.
2. Севрук В. Г., Макаренко Н. К. Діяльність правоохоронних органів щодо протидії етнічній організований злочинності: український і міжнародний досвід. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 2 (103). С. 160–169.

Одержано 30.10.2018

УДК 351.764:343.6(477)

Віта Олександрівна ІВАЩЕНКО,

кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права
Національної академії внутрішніх справ

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ УПОВНОВАЖЕНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Однією з гострих проблем для України залишається домашнє насильство. Зростання масштабів і небезпеки цього явища обумовило необхідність прийняття спеціальної нормативно-правової бази щодо запобігання та протидії домашньому насильству.

Так, Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» від 06.12.2017 р. [1] передбачено встановлення кримінальної відповідальності за вчинення домашнього насильства, примушування до абортів та стерилізації без добровільної згоди потерпілої особи, примушування до шлюбу, невиконання обмежувальних заходів, обмежувальних приписів або непроходження програми для кривдників. У новій редакції викладені окремі злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. Також у Кримінальному кодексі України з'явиться новий розділ про обмежувальні заходи, що будуть застосовуватися до осіб, які вчинили домашнє насильство. Цей законодавчий документ повністю має вступити в силу з 11.01.2019 р.

Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 07.12.2017 р. [2] визначив організаційно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству, основні напрями реалізації державної політики у цій сфері, закріпив спеціальні заходи щодо протидії цьому явищу, передбачив створення Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

Відповідно до п. 12 ч. 1 ст. 1 зазначеного Закону протидія домашньому насильству – це система заходів, що здійснюються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, та спрямовані на припинення домашнього насильства, надання допомоги та